

# Finansklagenemnda Person

## Avgjørelse FinKN 2023-250

13.4.2023

**DNB Livsforsikring AS (Pensjon, Personal)**

### Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Bytte av "o-ring" - ugunstig arbeidsstilling – tidspress – manglende materiale – yfl. § 11 a og c.

Forsikrede skiftet en "o-ring" på en tankvogn i januar 2016. Han meldte hendelsen til selskapet nesten to år senere og opplyste at han fikk nakkeplager etter at han utførte arbeidsoppgaven. I skademeldingen og senere forklaringer til Nav og selskapet, opplyste forsikrede at arbeidet ble utført under tidspress fra kunde og at han måtte benytte en overdimensjonert "o-ring". "O-ringen" måtte slås på plass av en håndslegge og måtte monteres i et spor under tankåpningen som var plassert på toppen av tanken. Forsikrede måtte derfor arbeide liggende/sittende på huk/knærne med fallsikringsutstyr. Arbeidsoppgaven tok 20-30 minutter og det fantes ikke opplysninger som tilsa at arbeidsoperasjonen tok lengre tid enn hva den ville gjort med en riktig dimensjonert "o-ring". En ergonomisk risikovurdering konkluderte med at belastningen ved denne arbeidsoppgaven var "svært høy". Saken reiste spørsmål om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet, eventuelt om hendelsen var omfattet av yfl. § 11 første ledd bokstav c. Etter en konkret vurdering uttalte nemnda at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at han ved utførelsen av arbeidet var utsatt for en påkjenning eller belastning som i tilstrekkelig grad avvek fra det som var normalt i hans arbeid. Hendelsen kunne dermed ikke anses som en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet. Slik saken var opplyst fant nemnda det heller ikke sannsynliggjort at skadehendelsen var omfattet av yfl. § 11 første ledd bokstav c. Selskapet ble gitt medhold.

---

### Saksfremstilling

Forsikrede har opplyst at han skadet seg 26.1.16, da han skulle skifte en "o-ring" på en tankvogn.

I journalnotat av 28.1.16 fremgikk at forsikrede hadde vondt i venstre skulder og at han ikke kunne løfte venstre arm. Det ble notert at plagene ble "verre fra tirsdag", som var 26.1.16. Forsikrede var deretter på fastlegekonsultasjoner grunnet skulderplager 9.2.16 og 26.2.16. Nakkeplager var deretter tema i konsultasjon av 19.4.16 og videre gjennom våren, sommeren og høsten 2016. Nakkeplagene ble knyttet til en prolaps, jf. blant annet notat av 16.2.17. I dette notatet fremgikk at forsikrede var "Kjent med skiveprolaps etter at ha slo på en tank på jobben som utløste sterk smerte i nakken og etterpå svakhet i armene og nevrologiske sympt".

Skaden ble meldt av forsikredes arbeidsgiver i brev til selskapet av 18.12.17. Arbeidsgiver opplyste da at forsikrede hadde ringt sin avdelingsleder morgenen 27.1.16 og forklart at han hadde "store smerter i skuldre, nakke og armer", slik at han ikke var i stand til å kunne komme på jobb. Videre siteres fra brevet:

Dette var dagen etter at [forsikrede] hadde utført arbeid på taket av en [tankvogn] med bruk av fallsikrings utstyr.

Arbeidet bestod i å entre en tetnings ring på "kjeglen". Til dette arbeidet brukte [forsikrede] en plast kubbe på 1,5 kg til å "slå" / entre en tetnings ringen på "kjeglen".

[Forsikrede] gav uttrykk i etterkant at han syntes at denne jobben hadde vært "stressene". Dette pga. at kunden hadde stort behov for [tankvognen], og ventet nede ved [tankvognen] på at jobben skulle bli ferdig.

Skaden ble meldt til Nav i skademelding datert 5.9.19 og signert av en HR-konsulent hos forsikredes arbeidsgiver. Vedkommende opplyste i den forbindelse at forsikrede hadde nødvendig opplæring for å utføre den aktuelle arbeidsoperasjonen. Fra beskrivelsen av hendelsen siteres:

Etter utført tungt arbeid på tankvogn i ugunstig arbeidsstilling 26.01.16 har ikke [forsikrede] vært tilbake i arbeid. Melding om yrkesskade fra bedrift kommer sent pga lang utredning og da det heller ikke skjedde en spesifikk ulykke.

Forsikrede skrev 27.9.19 en utfyllende hendelsesbeskrivelse til Nav:

Arbeidet med skifte av stor o-ring på [tankvogn]. (Dette var en hastejobb)  
Grunnet manglende deler på lager, samt bestillingstid på ny original oring, ble det benyttet en tykkere oring enn den opprinnelige som var defekt. Passformen på ny oring var av slik art at jobben ble betydelig vanskeligere å utføre.

Middels stor plastklubbe ble benyttet for montering. Dette sammen med meget ugunstig arbeidsstilling (på knær iført fallsikring med feste i travers, og i horisontal posisjon) gjorde at utførelsen ble meget krevende. Vaktmann på gulv tilbyr å bytte rolle, men avslår grunnet tidsbruken det ville medført å bytte verneutstyr/sikring.

Kunden vetkla flere ganger at [tankvogn] måtte ferdigstilles for bruk, som medførte betydelig økt innsats for å tilfredsstille kunde.

Underveis og etter arbeidet var utført, fikk jeg eskalerende smerter i nakke og armer. Jeg holdt ut arbeidsdagen men etter påfølgende opptrapping med smerter måtte jeg oppsøke lege dagen etter.

Skade består av vedvarende smerte i nakke (med stråling opp i bakre hoderegion), påvist prolaps, samt kronisk verk i armer.

Ifølge selskapets e-post av 18.12.21, ga forsikrede deretter en ny beskrivelse av hendelsen i vedlegg til klage til Nav datert 20.1.20:

Etter feilsøking for lokalisering av luftlekkasje i tankvogn ble det konstatert at tetningsring/o-ring var revnet og ikke kunne repareres. Grunnet manglende reservedel i rett dimensjon og sterkt press fra kunde (meget kritisk utstyr, (...)) hadde på det tidspunktet kun en vogn til disposisjon) var en tykkere o-ring eneste alternativ for å sette tankvognene i drift.

Det viste seg fort at montering av den nye o-ring ble vesentlig tyngre enn først antatt. Montering ble utført i liggende posisjon/på knær med armer innenfor mannhull, da for å måtte slå fra innsiden og skrått opp mot leie for o-ring. Belastningen ble usedvanlig i forhold til det man normalt kan forvente av en slik jobb fordi pasning av leiet var smalere og at stor kraft måtte til for å slå ringen på plass. Dette under sterkt tidspress fra kunde.

Tilkomst og vanskelig arbeidsstilling er i utgangspunktet utfordrende nok ved bruk av korrekt dimensjonert o-ring.

Vanligvis tar det kort tid å montere o-ring av korrekt type. Men i skadelidtes tilfelle måtte han bruke usedvanlig stor makt i 20-30 min for å slå o-ring på plass i sporet. Dette var en hastejobb som potensielt kunne ført til driftsforstyrrelser i deler av [anlegget] på (...). (...) hadde på gjeldende tidspunkt kun en [tankvogn] tilgjengelig. Oppdrag var som nevnt et hasteoppdrag på kritisk utstyr.

Nav klageinstans opprettholdt avslaget i vedtak av 20.7.20. Dette ble gjort under henvisning til at det ikke kunne gis dispensasjon fra meldeplikten for yrkesskader. Med andre ord kunne ikke Navs klageinstans se at hendelsen forsikrede var utsatt for klart var en yrkesskade.

Selskapet avslo deretter forsikredes krav i e-post av 8.12.21.

Bedriftsfysioterapeut A., skrev i mars 2022 en "Ergonomisk risikovurdering" ved bytte av o-ring pakning til tankvogn. I risikovurderingen var det blant annet lagt ved bilder som viste den aktuelle arbeidsoperasjonen. I risikovurderingen ble arbeidsoppdraget beskrevet slik:

Dette er en jobb som oppleves belastende for operatørene. Den krever stor kraftbruk i en vanskelig arbeidsstilling. O- ringen må slås på plass med en håndslegge. Pakningen monteres i et spor på innsiden oppunder åpningen. En må derfor ligge / sitte på huk over åpningen og slå nedenfra og opp.

Selve utførelsen i denne krevende arbeidsstillingen beregnes å ha et omfang på ca. 20-30 minutt.

Jobben skjer sjelden – men oppleves belastende når den står på.

I vurderingen inntok fysioterapeuten også en beskrivelse av det aktuelle oppdraget skrevet av forsikredes arbeidsgiver:

Foranledning til hendelsen var at kunden kom inn med et hasteoppdrag. O-ringen var defekt og måtte byttes ut så raskt som mulig. De hadde kun den ene [tankvognen] tilgjengelig – den var derfor kritisk for videre drift. En hadde ikke riktig dimensjon på O-ring på lager og måtte derfor bruke en som var 10% større. Denne var betydelig vanskelig å montere og krevde mye mer kraftbruk for å få på plass. I tillegg stod kunde og ventet mens jobben ble utført – noe som la et ekstra press / stressmoment på utøvende operatør. Operatørene var på den tiden også nødt til å bruke fallsikringsutstyr – noe som regnes å hindre bevegelsesfriheten.

Fysioterapeuten gjorde deretter en risikovurdering av den jobben forsikrede utførte 26.1.16. Fra risikovurderingens konklusjon siteres:

Risikovurderingen ved bruk av Key Indicator Method (KIM-BF) gir en risikoscore på 135 poeng.

Dette indikerer at belastningen ved denne arbeidsoperasjonen er svært høy.

Kombinasjonen av dårlig arbeidsstilling og svært høy kraftbruk er det som i hovedsak bidrar til å trekke risikoen ytterligere opp. Fysisk overbelastning er sannsynlig (...).

Ifølge skjemaet fysioterapeuten benyttet for risikovurderingen, kunne den aktuelle belastningen også gi "More pronounced disorders and/or dysfunctions, structural damage with pathological significance".

Forsikredes kollega, som var vitne til hendelsen, skrev en erklæring i saken. Erklæringen ble mottatt av selskapet i e-post fra forsikrede datert 9.5.22. Fra erklæringen siteres:

Den 26.jan 2016 (...) skulle jeg, sammen [forsikrede], skifte pakning (o-ring) på [tankvogn] for (...). Hendelsen fant sted i kjøretøyhallen og jeg tok del i arbeidsoperasjonen som vaktmann.

Det skulle utføres et hasteoppdrag på en [tankvogn] som hadde pådratt seg lekkasje i tetning for påfylling. Det var på den tiden eneste tilgjengelige [tankvogn]. Oppdragsgiver gav tydelig uttrykk om at dette var kritisk og at vi måtte ha vognen klar så fort som overhode mulig. Konsekvensene kunne resultere i produksjonsutfordringer i [industriproduksjonen].

Da pakning som skulle skiftes ikke var tilgjengelig på lager, måtte det brukes en tykkere o-ring enn den originale.

Det ble brukt fallsikring under hele arbeidsoperasjon og flytrapp for tilkomst. Fallsikring ble forankret i traverskran.

Jeg oppfattet arbeidsoperasjonen som stressende da det var tydelig vanskelig å få montert den tykkere o-ringen og at oppdragsgiver gav tydelig uttrykk for at det hastet.

Oppdrag ble fullført innen arbeidsdagens slutt, og det var tydelig at (forsikrede) hadde anstrengt seg vesentlig for å fullføre arbeidet.

Selskapet opprettholdt avslaget i brev av 29.6.22.

En ny erklæring ble skrevet i saken 15.8.22. Erklæringen var signert av kunden som trengte tankvognen 26.1.16. Følgende ble skrevet i erklæringen:

[Tankvogn] er kritisk for å opprettholde produksjon [industriannlegg] (...). I tidsrommet rundt hendelsen (...) 26.jan 2016, var det kun en tilgjengelig [tankvogn]. (Den andre var inne for større reparasjon(er)) [Tankvogn] var i drift da den fikk havari på pakning for «mannhull», og måtte følge til verksted umiddelbart for reparasjon.

Undertegnede kan med dette bekrefte at det var særskilt kritisk for produksjonen at [tankvogn] kom i drift igjen så snart som overhode mulig. Dette ble også formidlet til utførende [forsikrede] av reparasjon samme dag.

**Forsikrede** har i det vesentlige anført at han var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a. Forsikrede arbeidet i høyden, på knærne, med fallsikringsutstyr og under stort tidspress fra kunde. Det måtte benyttes en tykkere o-ring enn den vanlige. Denne var ukurant og medførte at jobben ble svært vanskelig å utføre. Den ugunstige arbeidsstillingen gjorde også at bruk av verktøy var svært vanskelig. Denne avvikssituasjonen er vurdert å utgjøre en "svært høy" belastning og påførte forsikrede alvorlige og varige nakkeplager. Dette tilsier at forsikrede stod overfor en usedvanlig belastning i arbeidet, jf. Rt-2005-1757. Det er også klar årsakssammenheng mellom forsikredes arbeid og skaden, noe som tilsier at skaden skal dekkes av yrkesskadeforsikringen, jf. blant andre Rt-2007-882 og Rt-2005-1757. Forsikrede hadde heller ingen handlingsalternativer, jf. motsetningsvis LH-2009-45919. Samlet sett må det legges til grunn at forsikrede var utsatt for en ekstraordinær belastning eller påkjenning som lå klart utenfor rammen av hans arbeidsoppgaver. Dette støttes også av dom fra Midtre Hålogaland tingrett av 30.8.22.

Subsidiært anføres at forsikredes skade ble påført som følge av en skadelig arbeidsprosess, jf. yfl. § 11 bokstav c. Arbeidsgiver er nærmest å bære risikoen for den farlige arbeidsprosessen som forsikrede utførte. Forsikrede har i den forbindelse vist til Rt-2004-261 og Rt-2008-1646.

**Selskapet** har i det vesentlige anført at forsikrede ikke var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a. Den aktuelle arbeidsoperasjonen ble i gjennomsnitt utført to ganger årlig og lå derfor klart innenfor hva forsikrede, som mekaniker, må regne som sine normale arbeidsoppgaver. Dette betyr videre at forsikrede var klar over at arbeidsoperasjonen innebar en ugunstig arbeidsstilling. Videre fremstår det som om det finnes en fast rutine for hvordan arbeidsoppdraget skal utføres og det brukes dessuten fallsikringsutstyr. Hva gjelder pakningens størrelse, var forsikrede før arbeidsoppdraget klar over at denne var større enn normal dimensjon, slik at arbeidsoppdraget krevde større kraft. Forsikrede hadde med andre ord mulighet til å planlegge og beregne den aktuelle operasjonen. Når det gjelder tidspresset, må det legges til grunn at det i arbeid som mekaniker i en produksjonsbedrift vil være behov for tidskritisk arbeid. Samlet sett kan derfor selskapet ikke se at forsikrede har sannsynliggjort at arbeidsoppdraget utgjorde et vesentlig avvik fra hans normale arbeidsoppgaver. Hva gjelder dommen fra Midtre Hålogaland tingrett av 30.8.22, skiller faktum seg klart fra denne saken.

### **Finansklagenemnda Persons begrunnelse**

Spørsmålet er om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet ved hendelsen 26.1.16, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a. Dersom dette ikke er sannsynliggjort, blir spørsmålet om forsikrede var utsatt for en hendelse som omfattes av yfl. § 11 første ledd bokstav c.

Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt.

I bevisvurderingen tillegger nemnda tidsnære bevis størst vekt, jf. HR-2019-2336 avsnitt 35. Særlig gjelder dette tidsnære beskrivelser foretatt av fagfolk for å få klarlagt en tilstand, som for eksempel nedtegnelser i legejournaler om funn og pasientens symptomer, jf. HR-2018-2344-A. Bevis som er tilkommet senere tillegges mindre vekt, spesielt opplysninger som har tilkommet etter at det oppsto uenighet med selskapet. Dette er i tråd med prinsippene Høyesterett har lagt til grunn for bevisvurderinger, jf. blant annet Rt-1998-1565, og er dessuten et utslag av nemndas skriftlige saksbehandling. For å sannsynliggjøre et faktum som ikke har støtte i den tidsnære dokumentasjonen, kreves som et utgangspunkt muntlige forhandlinger for de ordinære

domstolene.

Det er sikker rett at begrepet arbeidsulykke i yfl. § 11 første ledd bokstav a skal forstås på samme måte som det tilsvarende begrepet i folketrygdloven § 13-3. I denne bestemmelsens annet ledd defineres to ulike kategorier arbeidsulykker: det markerte ulykkesbegrep (en plutselig eller uventet ytre hending) og det avdempede ulykkesbegrep (en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid). Det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden.

I denne saken har forsikrede anført at han var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet. Det stilles ikke noe krav til noen ytre hending for at det skal være tale om en arbeidsulykke etter det avdempede arbeidsulykkebegrepet, jf. I Rt-2005-1757 avsnitt 51. Derimot har Høyesterett uttalt at arbeidstakeren må ha "vært utsatt for en påkjenning eller belastning utenfor arbeidets alminnelige ramme - det må ha skjedd et avvik fra det normale i vedkommende arbeid. Avviket kan enten bestå i at arbeidstakeren har utført oppgaver som ligger utenfor rammene for arbeidet, eller i at ordinært arbeid har blitt gjennomført på en uvanlig måte, men avviket må uansett ha medført en usedvanlig påkjenning eller belastning", jf. Rt-2009-1626.

I denne saken er det opplyst at det i gjennomsnitt byttes en o-ring på tankvognen to ganger i året. Basert på dette leger nemnda til grunn at bytte av o-ring var en del av forsikredes normale arbeidsoppgaver, selv om oppgaven ble utført nokså sjeldent. Spørsmålet blir da om arbeidsoppgaven ble utført på en uvanlig måte og om dette avviket medførte en usedvanlig påkjenning eller belastning.

Et "lite avvik fra normal arbeidsprosedyre" fører i utgangspunktet ikke til at hendelsen må betraktes som en arbeidsulykke, jf. Rt-2007-882 avsnitt 41. Unntak fra dette gjelder der arbeidstakeren utfører en arbeidsoppgave nær fare-/skadegrensen, jf. Navs rundskriv til ftrl. § 13-3, R13-00 og Rt-2007-882 avsnitt 39.

Vurderingen av hvilke tilfeller det foreligger et tilstrekkelig stort avvik fra det som er normalt i skadelidtes arbeid, beror på en samlet vurdering av omstendighetene da skaden ble påført, jf. LB-2018-152131. Vurderingen må videre ta utgangspunkt i hvilke påkjenninger den forsikrede må regne med i det aktuelle yrket, jf. Rt-2006-1642 avsnitt 36 og NOU 1990:20 s. 575. Relevante momenter vil ifølge Navs rundskriv blant annet være om skadelidte hadde mangelfull erfaring eller om arbeidet ble utført under sterkt tidspress, jf. også TRR-2015-1122.

Forsikrede har vist til en dom fra Midtre Hålogaland tingrett avsagt 30.8.22. Dommen ble anket, men lagmannsretten forkastet anken (LH-2022-157685). Det bemerkes innledningsvis at dommen etter nemndas oppfatning ikke har noen direkte overføringsverdi til denne saken, idet hendelsesforløpene klart skiller seg fra hverandre.

Nemnda legger til grunn at forsikrede utførte arbeid oppå en form for tankvogn som blant annet brukes i industriproduksjon. Som følge av en lekkasje i tetningen der tanken fylles, måtte forsikrede bytte en "o-ring" som brukes som tetning. Under henvisning til den ergonomiske risikovurderingen som er gjort i saken, legger nemnda til grunn at o-ringen ble slått på plass med en håndslegge på 1,5 kg og måtte monteres i et spor på innsiden oppunder åpningen. Forsikrede måtte ligge/sitte på huk/knærne over åpningen og slå nedenfra og opp mens han var sikret med fallsikringsutstyr. Grunnet manglende lagerbeholdning, måtte forsikrede benytte en o-ring som var 10 % større enn den som normalt benyttes. Nemnda legger videre til grunn at operasjonen tok 20-30 minutter, jf. klagen til Nav av 20.1.20, gjengitt i selskapets e-post av 8.12.21. Det legges til grunn at arbeidet ble utført under et visst tidspress, ettersom tankvognen var sentral for produksjonen og det på daværende tidspunkt ikke fantes andre tilgjengelige vogner.

Etter nemndas syn arbeidet forsikrede i en ugunstig arbeidsstilling under utføring av oppgaven. Dette underbygges av den ergonomiske risikovurderingen, som konkluderte med at kombinasjonen av "dårlig arbeidsstilling og svært høy kraftbruk" gjorde at belastningen ved arbeidet var "svært høy". Arbeidsoppgaven medførte likevel ikke en risiko der selv små avvik lett ville kunne føre til skade eller ulykke, jf. det som er sagt ovenfor. Det vises her til at forsikrede var sikret med fallsikringsutstyr og ut fra beskrivelsene av hendelsesforløpet hadde han god kontroll på hvordan arbeidsoppgaven skulle utføres. På denne bakgrunn er det ikke en situasjon der selv mindre avvik fra arbeidsoppgaven vil medføre at tilfellet skal anses som en arbeidsulykke.

Forsikrede har anført at arbeidsoppgaven var uvanlig på grunn av tidspresset han opplevde under utføringen av oppgaven, og fordi han måtte benytte en tykkere o-ring enn normalt. Spørsmålet blir om dette utgjør et tilstrekkelig avvik fra det normale, slik at hendelsen må anses som en arbeidsulykke.

Når det gjelder tidspress legger nemnda til grunn at kunden ventet på at jobben skulle bli ferdig nede ved tankvognen, jf. blant annet skademelding av 18.12.17 og erklæring av 15.8.22. Videre er det opplyst at reparasjonen var kritisk for videre drift. Opplysningene indikerer at arbeidsoppgaven var mer stressende og presserende enn normalt, og at den derfor ble utført på en uvanlig måte.

På den annen side finner nemnda at man i arbeid som mekaniker i en produksjonsbedrift til tider må utføre tidskritisk arbeid. Det er heller ikke klart for nemnda hvor stort tidspress forsikrede var utsatt for og i hvilken grad dette ble påpekt overfor ham. Erklæringene i saken, som fremhever tidspresset, er gitt i lengre tid etter hendelsen. I tråd med prinsippene for nemndas bevisvurdering må disse derfor tillegges begrenset vekt. Karakteren av tidspresset vil best kunne avklares ved muntlige bevisførsel for domstolene, der man kan føre vitner. Slik saken er opplyst kan ikke nemnda se at tidspresset forsikrede var utsatt for i seg selv var uvanlig.

Heller ikke det forhold at forsikrede måtte bruke en overdimensjonert o-ring, kan etter nemndas syn sies å utgjøre et tilstrekkelig avvik. Forsikrede har vist til at bruken av den overdimensjonerte o-ringen gjorde arbeidsoppgaven betydelig vanskeligere. Det er ikke nærmere dokumentert eller belyst i hvilken grad dette vanskeliggjorde arbeidet. Som nevnt legger nemnda til grunn at operasjonen tok 20-30 minutter, noe som samsvarer med vanlig tidsbruk for arbeidsoppgaven i henhold til den fremlagte ergonomiske rapporten. Også dette spørsmålet vil etter nemndas syn kunne belyses bedre gjennom muntlige forhandlinger for de alminnelige domstolene.

Samlet sett kan ikke nemnda se at forsikrede under utførelsen av arbeidet var utsatt for en påkjenning eller belastning med tilstrekkelig grad av avvik fra det som er normalt i hans arbeid. Dette innebærer at forsikrede ikke har sannsynliggjort at han var utsatt for en arbeidsulykke etter det avdempede ulykkesbegrepet, jf. yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Spørsmålet blir etter dette om det er sannsynliggjort at forsikrede var utsatt for en hendelse som omfattes av yfl. § 11 første ledd bokstav c.

Bestemmelsen omfatter "annen skade og sykdom" som skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser. Høyesterett har i flere dommer lagt til grunn at § 11 første ledd bokstav c ikke er ment å ha et vidt anvendelsesområde, og at den skal fungere som en sikkerhetsventil for tilfeller som ligger nær opp til hva som dekkes etter bokstav a og b, jf. blant annet Rt-2011-368 avsnitt 45. I avsnitt 46 heter det videre at rent "manuelle arbeidsoppgaver vil kunne omfattes" og at det "nok foreligger en 'arbeidsprosess' selv om arbeidstakeren har en viss valgmulighet med hensyn til utførelsen, for eksempel fordi det er naturlig å velge en fremgangsmåte fremfor en annen", men i avsnitt 47 understrekes at uttrykket "skadelige stoffer eller arbeidsprosesser" gir

anvisning på en begrensning.

Spørsmålet om skaden skyldes en skadelig arbeidsprosess må vurderes konkret i hver enkelt sak. Sentrale momenter er om arbeidsoppgavene som ble utført, er en del av forsikredes vanlige arbeidsoppgaver, om de medførte en særlig risiko for skade, om forsikrede hadde handlingsalternativer, om det skjedde et løft som var spesielt tungt, om skadelidte arbeidet under press og om hendelsen ligger nær det som omfattes av bokstav a.

I denne saken må det, i tråd med vurderingen ovenfor, legges til grunn at forsikrede ikke var utsatt for en belastning eller påkjenning utover det som kan forventes i hans arbeid som mekaniker. Nemnda kan videre ikke se at den aktuelle arbeidsoppgaven medførte en særlig risiko for skade, selv om belastningen ifølge den ergonomiske rapporten var svært høy. Slik saken er opplyst, finner nemnda at det ikke er sannsynliggjort at forsikrede arbeidet under et slikt press at forholdet ligger helt opp til hva som dekkes etter bokstav a. Etter en konkret vurdering finner nemnda at forsikrede ikke var utsatt for en skade som omfattes av yfl. § 11 første ledd bokstav c.

Avgjørelsen er enstemmig.

#### **Finansklagenemnda Persons konklusjon**

Selskapet gis medhold.

*Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).*